

Sygn. akt II K 406/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Niedzielski

Protokolant: st. sekr. sąd. Jadwiga Jankowska

przy udziale Prokuratora: Katarzyny Jarząbkowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 października 2017 r.

sprawy A. S. urodzonego (...) w R. syna K. i M. z domu D.

oskarżonego o to, że:

w dniu 03 sierpnia 2016 roku na terenie (...) w miejscowości Z., gm. (...), woj. (...), prowadząc wypożyczalnię sprzętu pływającego i będąc zarządcą (...) dopuścił do ruchu pojazdy wodne tj. rowery wodne i jachty typu (...) w stanie bezpośrednio zagrażającym bezpieczeństwu w ruchu wodnym,

to jest o czyn z art. 179 kk

1. uniewinnia oskarżonego A. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu;
2. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 406/17

UZASADNIENIE

(...) w B. jest właścicielem przystani wodnej i terenu w Z. (gm. (...)) nad (...), którym to obiektem w oparciu o odpowiednią umowę zarządzał w sezonie żeglarskim w 2016 roku A. S. prowadzący działalność pod nazwą (...).

/zeznania W. C. k. 36 i 110-112/

W 2016 roku do dyspozycji zarządcy przystani były cztery jachty typu (...) stanowiące własność (...) (...), które znajdowały się w dobrym stanie technicznym i nie wymagały rejestracji ani nie podlegały obowiązkowym przeglądom.

/zeznania W. C. k. 36 i 110-112/

Z inicjatywy R. O. w (...) (...) przeprowadzane były liczne kontrole (ze strony Dyrekcji (...), Urzędu Skarbowego, Urzędu (...), Straży Pożarnej, Powiatowego Inspektora (...), Wojewódzkiego Inspektoratu (...)).

/zeznania W. C. k. 36 i 110-112, zeznania R. O. k. 8, 108-110 i 112 /

W dniu 3 sierpnia 2016 r. w związku z pismem R. O. na przystani w Z. S. inspektorzy Urzędu (...) w W. przeprowadzili inspekcję, w trakcie której stwierdzono następujące uchybienia: brak drabinek przy pomoście cumowniczym, brak kół ratunkowych na pomostach, gaśnic i bosaków, ubytki desek na pomostach, brak regulaminu przystani oraz nieodpowiedni sprzęt ratunkowy dla wypożyczanych łodzi żaglowych.

/kserokopia protokołu inspekcji kontrolnej (...) w W. k. 13, 15-16 i 27, zeznania A. K. k. 44-45 i 114-115 oraz 116, zeznania K. T. k. 40 i 115-116 /

Uchybienia inspektorów odnośnie nieodpowiedniego sprzętu ratunkowego do wypożyczanych łodzi żaglowych polegały na tym, że A. S. w momencie przekazywania ich klientom udostępniał kamizelki asekuracyjne, a nie ratunkowe. Jedynie natomiast kamizelki ratunkowe spełniają określone normy i kryteria zapewniające odpowiedni poziom bezpieczeństwa.

/zeznania A. K. k. 44-45 i 114-115 oraz 116, zeznania K. T. k. 40 i 115-116/

Przycumowane łodzie żaglowe wizualnie nie wzbudziły zastrzeżeń inspektorów odnośnie ich stanu technicznego i nie stwarzały zagrożenia. Przede wszystkim natomiast nie były one w dniu kontroli tj. 3 sierpnia 2016 r. wypożyczone ani udostępniane przez oskarżonego do użytkowania innym osobom.

Na A. S. nałożono mandat w wysokości 500 zł i wydano polecenie usunięcia uchybień w terminie do 10 sierpnia 2016 r.

Z uwagi na małą liczbę inspektorów i duży obszar podległy Urzędowi (...) w W. nie przeprowadzano kolejnej inspekcji w celu sprawdzenia, czy wykonano zalecenia pokontrolne.

Inspektorzy nie zauważyli, aby wśród sprzętu przeznaczonego do wypożyczania występowały rowery wodne.

/zeznania A. K. k. 44-45 i 114-115 oraz 116, zeznania K. T. k. 40 i 115-116/

R. O. nie był na przystani w Z. w 2016 roku.

/zeznania R. O. k. 8, 108-110 i 112 /

Oskarżony A. S. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. (k. 52-53)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż oskarżony A. S. nie dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd opierał się przede wszystkim na zeznaniach W. C., K. T. i A. K.. W przekonaniu Sądu, zeznania wymienionych osób nie budzą najmniejszych wątpliwości, gdyż są spójne, logiczne, konsekwentne oraz wzajemnie ze sobą korespondują. Poza tym, są zgodne z pozostałym materiałem dowodowym w postaci protokołu inspekcji. W związku z tym, Sąd przypisał walor wiarygodności zeznaniom wymienionych osób.

W odniesieniu natomiast do zeznań R. O. to stwierdzić należy, iż miały one jedynie pomocnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Wymieniony świadek nie przebywał bowiem w 2016 roku na przedmiotowej przystani, a jedynie wystosował do (...) (...) w W. wniosek o przeprowadzenie kontroli. Okoliczności te jednak były bezsporne i znajdowały odzwierciedlenie w treści odpowiednich pism. W tym zakresie zatem relacja wymienionego polegała na prawdzie.

Odmówić natomiast należało wiarygodności tej części zeznań R. O., w której utrzymywał on, iż wystąpienie o wcześniejszą kontrolę w 2015 r. miało na celu upewnienie się, czy sprzęt, który zamierza wypożyczyć jest bezpieczny. Tego typu postępowanie jest bowiem sprzeczne z doświadczeniem życiowym, gdyż nikt zanim jeszcze uda się do wypożyczalni sprzętu wodnego nie składa asekuracyjnie wniosków do odpowiedniego urzędu o przeprowadzenie kontroli. W ten sposób przecież urzędy nie zajmowałyby się niczym innym niż tylko wykonywaniem tego typu inspekcji na wszelki wypadek. Poza tym, z inicjatywy R. O. toczyło się jeszcze wiele innych urzędowych kontroli w (...) (...). Treść zaś pisemnego zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa kategorię formułująca zarzut „uprawiania od lat procederu notorycznego dopuszczania do ruchu pojazdów wodnych w stanie zagrażającym bezpieczeństwu” (por. k. 1) okazała się tak naprawdę przypuszczeniami świadka (por. k. 110). Wszystko to wskazywało

na to, iż postępowaniu R. O. przyświecał jeszcze jakiś inny skrywany przez niego motyw. Udało się go odkryć dzięki zeznaniom W. C.. Słusznie bowiem zdaje się on przypuszczać, że liczne interwencje ze strony zawiadamiającego pod adresem (...) (...) w przeróżnych urzędach mają związek z tym, że w przeszłości brat R. O. utopił się na jednej z jednostek pływających klubu. W związku z tym, Sąd odmówił wiary wymienionemu świadkowi w zakresie, w którym ukrywał on istotny element swojej prawdziwej motywacji w działaniach podejmowanych wobec (...) (...) próbując je uzasadnić jedynie troską o swoje bezpieczeństwo w związku z zamiarem wypożyczenia łodzi.

Stosownie do treści art. 17 § 1 pkt 1 kpk postępowania nie wszczyna się, a wszczęte umarza, jeżeli czynu nie popełniono. Przez brak czynu rozumieć należy zupełny brak zdarzenia jak i brak elementów czynu w zdarzeniu (zachowania człowieka), a także wykazanie niepopelnienia czynu przez oskarżonego. W myśl natomiast art. 414 § 1 kpk, jeżeli okoliczności wymienione w art. 17 § 1 pkt 1 kpk zostaną stwierdzone po rozpoczęciu przewodu sądowego Sąd wydaje wyrok uniewinniający.

W tym stanie rzeczy, mając na względzie przeprowadzoną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne stwierdzić należy, że oskarżony A. S. nie dopuścił się zarzucanego mu czynu. W ustalonym bowiem stanie faktycznym, oskarżony w dniu 3 sierpnia 2016 roku na terenie (...) w miejscowości Z., gm. (...), woj. (...), prowadząc wypożyczalnię sprzętu pływającego i będąc zarządcą (...) nie dopuścił do ruchu pojazdów wodnych w postaci rowerów wodnych i jachtów typu (...) w stanie bezpośrednio zagrażającym bezpieczeństwu w ruchu wodnym. W świetle bowiem zeznań inspektorów przeprowadzających czynności na miejscu nie stwierdzili oni w przystani żadnych rowerów wodnych, zaś w dniu kontroli A. S. nie wypożyczał, a tym samym nie dopuszczał do ruchu żadnej z czterech żaglówek typu (...), gdyż stały one przycumowane w porcie.

W związku z tym, Sąd na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 kpk uniewinnił oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

Z uwagi na uniewinnienie oskarżonego Sąd w oparciu o art. 616 § 1 kpk w zw. z art. 632 pkt 2 kpk wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w wyroku z 18 października 2017 r.